

[Nordqvist.]

sådan gør man jo i øvrigt i anden lovgivning af lignende art. Når man ikke dengang indføjede sådanne bestemmelser, er der for mig ingen tvivl om, at man var opmærksom på, at en automatisk regulering ville virke uretfærdigt, uddybe forskellen mellem store og små.

En sådan regulering ville efter min mening heller ikke tage tilstrækkeligt hensyn til forskellen mellem boliger, der omfattes af lejevurderingen, og hvor der altså sker en om end begrænset lejestigning, og andre boliger, der opføres efter lejevurderingen, et forhold, som både hr. Ib Thyregod og hr. Poul Schlüter også har omtalt. Men jeg vil yderligere mene, at selv ved rent nominelle indtægtsstigninger, der altså er en følge af prisstigninger, vil lejen i mange tilfælde ikke belaste den enkelte hårdere end forudsat efter boligsikringsordningen, og en automatisk regulering ville derfor efter min mening give en ekstra gevinst til dem, hvis boligudgift i forvejen er mindre tyngende sammenlignet med deres, der må bo i det helt nye byggeri. Også prisudviklingen inden for byggesektoren i forhold til prisdannelsen i samfundet i øvrigt mener jeg er en væsentlig faktor, der ikke kan ses bort fra, og jeg skal også fremhæve den nøje sammenhæng mellem rentesikring og boligsikring, som også hr. Ib Thyregod har antydnet.

Det radikale venstre vil gerne i udvalget drøfte justeringer, men det er for os en afgørende forudsætning, at skellet mellem store og små ikke uddybes, men tværtimod indsnævres. Boligministeren har, som det allerede er omtalt, netop tilstillet udvalget et notat om hele problematikken i forbindelse med boligsikringen, og alene omfanget af dette notat understreger, at sagen ikke er så enkel endda. Jeg finder det derfor som andre ordførere rimeligt, at boligudvalget allerførst sætter sig ind i dette omfattende materiale.

Arne Larsen: Pensionisternes nedslag i skatteansættelsen bortfalder den 1. januar 1970, og derfor har disse grupper fået kompensation fra samme dato ved et højere rentetillæg, således at de hverken får mere eller mindre ud af de nye skattereglers

indvirken på deres indkomst. Derimod vil der på papiret blive højere husstandsindkomster, og da boligsikringen jo reguleres efter den skattepligtige husstandsindkomst, må man altså ændre boligsikringen for rentenydere og give dem et passende nedslag i indkomsten, således at de bevarer den samme boligsikring som hidtil. Man kan sige, at man herved tager med den ene hånd og giver med den anden. Resultatet skulle blive en uændret boligsikring for alle pensionistgrupper, og det siges ydermere, at det ikke bliver forbundet med nogen ekstraudgift for staten. Det forekommer mig at være en lidt trekantet måde at klare hele dette problem på. Det er med lidt krummelurer — på den ene side og på den anden side skal der ændres og ordnes og laves om; det kunne måske have været lavet lidt enklere fra starten af.

Indkomsten reduceres med 1.740 kr. for enlige og 2.280 kr. for ægtepar, dog højst med det kontant udbetalte pensionstillæg. Dette skulle give uændrede boligsikringsydelse. For enlige, siges det i bemærkningerne, kan der dog i enkelte tilfælde blive tale om en vis forhøjelse, der imidlertid vil være af beskedent omfang. Hvor meget kan vi ikke rigtig blive klar på, men det kan vi måske få belyst nærmere i udvalget. Det undrer mig, at der ikke kan laves en ordning, som i alle tilfælde dækker fuldt ud, sådan at ikke nogen kommer til at lide under, at vi ændrer disse forhold.

For invalidepensionisterne ligger sagen lidt anderledes. Da kompensationerne for skattnedslaget for en dels vedkommende gives ved en forhøjelse af erhvervsudygtighedsbeløbet, kan en general forhøjelse af fradragsbeløbet ikke gennemføres, og derfor må man overlade det til kommunerne selv at skønne i de enkelte tilfælde, om der skal gives yderligere nedslag. Der er stillet forslag om indtil 1.224 kr. for enlige og 1.836 kr. for ægtepar. Mig forekommer det at være lidt farligt, at vi nu skal til at indbygge skøn i denne ordning, så kommunerne nu får mulighed for at skønne. Det havde været bedre med en helt klar lovtekst i så henseende, sådan at der ikke var noget som helst at skønne over, men kommunerne havde at rette sig efter ganske klare bestemmelser.